

Παΐσιος Μοναχός....

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

(Βασισμένο σε αφηγήσεις του Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιου , του Γέροντα Εφραίμ Βατοπαιδινού και του Ιερομόναχου Αθανάσιου Σιμονοπετρίτη) .

Ευλογημένη εσύ, ψυχή
πάρε χαρτί και γράψε,
άκου αυτά τα θαυμαστά
και εάν δε τα φτάσεις, κλάψε.....

Παΐσιος Μοναχός

και πρόσω, ολοταχώς
πορεία προς τον παράδεισο,
μακριά , απ, την άβυσσο...

Από το βάπτισμα σταυρός
στο μέτωπο του, φέγγει,
όνομα αυτού Αρσένιος,
Γέρων προαναγγέλλει.....

Να έχω στο πόδι Μοναχό
θα πει εις του γονείς του,
ο Άγιος Αρσένιος,
κατά την βάπτισή του....

Έδωσαν τότε οι ευσεβείς ,
την συγκατάβαση τους,
με όνομα Μοναχικό
να ενδύσουν το παιδί τους..

Κάπου η ιστορία ξεκίνησε
εις την Καππαδοκία,
φιλόθεο σαν έδειχνε
ζήλον , εις πορεία...

Του Έθνους τα παθήματα
αυτός θα ακολουθήσει
και στην Ελλάδα, πρόσφυγας

με άλλους πολλούς θα ζήσει..

Σεμνός και φιλακόλουθος
στο στράτευμα πηγαίνει,
σήμα να στέλνει στον Θεό
ω, πώς τα καταφέρνει...

Η Εσφιγμένου η Μονή
θα γίνει αφετηρία,
στο Άγιο Όρος θα βρεθεί
να γράψει ιστορία....

Δεν είχε ανάγκη , ο άξιος
Γέροντος να βαδίσει,
μα πρέπει μεγαλόσχημο
κάποιος για να τον χρήσει..

Το όνομα το ιστορικό
θα δώσει θέση , σε άλλο
τώρα τον λεν Παΐσιο
και όλοι τον λένε Άγιο...

Έτσι η πρόνοια σοφά

στον αθλητή θα δώσει ,
τον Παπατύχωνα, σιμά
τον δρόμο να του στρώσει....

Του μοναχού , η αγκάλη
ανέκαθεν, μεγάλη.
Όλους θα τους χωρέσει,
ποιου η αλήθεια, δεν αρέσει...

Ο Φιλότεκνος Πατέρας
μόνους , δε θα μας αφήσει
φωτεινότατο αστέρα,
στα τεκνία, θα χαρίσει....

Παΐσιος Αγιορείτης
Άγγελος, εις γη θα ζήσει
και όποιος θα τον συναντήσει,
πλέον τη θλίψη θα αφήσει

Πώς να το πω, πως το κελί,
έγινε αεροδρόμιο,
να ταξιδεύει σαν πουλί,
στης γης το πεζοδρόμιο....

Με προσευχή ταξίδευε
σε όλους της γης τα μέρη,
παρηγορούσε, πρόσεχε
ως του ουρανού το χέρι..

Με μια ματιά, διέγνωσε
στον άνδρα , τον καρκίνο
και απ, τον τάφο χάρισε,
πάλι ζωή , σε εκείνο...

Πέντε γλυκά, μες, το κουτί
κέρασμα για τους ξένους,
κέρασε όμως πιο πολλούς,
με προσευχή και αίνους...

Όλα της γης τα ζωντανά
γεύονται την αγάπη,
ρώτα το φίδι, που έγινε
εις το κελί, αρνάκι....

Πολλά τα μάτια μου είδανε
που έγιναν, υπέρ φύση.

Ζει Κύριος ο θεός ημών,
έχει η βιωτή, μιλήσει...

Στα μέτρα τούτα έφτασε
με ασκητικούς αγώνες,
είχε ταπείνωση ένδυμα
και δεν σιγούν , οι αιώνες....

Τούτος πια μείνει αθάνατος
γιατί είχε στην καρδιά,
άμετρη την αγάπη του
και πίστη στην Κυρία.....

Κόνιτσα και Εσφιγμένου
Φιλοθέου- Παναγούδα
στο Σινά και στην Ιβήρων
στα Καρούλια των ελπίδων...

Και της Σουρωτής τα βράχια,
συστενάζουν απ τον πόθο,
γόνυ η οικουμένη κλίνει ,
εις του αθλητή τον μόχθο....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής